

[Rahbæk Møller]

Der er tre punkter i redegørelsen, som jeg gerne vil kommentere nærmere. Det drejer sig bl.a. om tanken om et bioteknologisk udviklingsprogram. Jeg vil ikke afvise, at et sådant program kan være nyttigt, men jeg vil pege på, at der måske er andre ting, som er væsentligere på dette område. Det er velkendt, at nogle få danske virksomheder, især inden for medicinalindustrien, er meget langt fremme inden for bioteknologien. Det er også velkendt, at de egentlige perspektiver ligger på andre områder, især fødevareindustrien og den kemiske industri, hvor Danmark burde have gode forudsætninger, men hvor der endnu ikke er sket ret meget herhjemme. Endvidere er det en beklagelig kendsgerning, at en dansk forskningsindsats på universiteterne og de højere læreanstalter trænger til et kraftigt løft. Endelig, men ikke mindst vigtigt, rejser udviklingen en række sikkerhedsmæssige og etiske problemer, der både kræver offentlig debat og offentlig kontrol.

Derfor burde det først fornødne være at sikre den nødvendige grundforskning, ledsaget af teknologivurdering og offentlig debat, så vi kunne få en sikker viden om, hvor vi skal sætse. Denne satsning kan så følges op gennem de rette erhvervspolitiske programmer.

Et andet punkt, jeg gerne vil kommentere, er patentdirektoratet. I redegørelsen siges det, at regeringen vil undersøge de politiske muligheder for en ratifikation af den europæiske patentkonvention. SF har hidtil modsat sig en ratifikation af denne konvention, ikke så meget af modvilje mod Europapatentet som af modvilje mod EF-patentet og af frygt for, at det efter en ratifikation af Europapatentet ikke ville være muligt at undgå EF-patentet. Tilsyneladende er der en udvikling undervejs, så EF-patentet gennemføres alene for de syv lande, der ønsker dette. Hvis det bliver en realitet, vil SF kunne ratificere Europapatentet. Det er også en betingelse fra vores side, at patentdirektoratet får de nødvendige midler stillet til rådighed, men denne betingelse ser nu ud til at være opfyldt.

Endelig vil jeg kommentere værfstssituationen. Det virker helt barokt, at regeringen på første side i sin redegørelse lover at skabe 100.000 arbejdspladser i den private sektor og så samtidig ikke vil tage det nødvendige skridt til at sikre de 30.000 arbejdspladser i værfstindustrien med følgeindustri. Vi mang-

ler stadig væk svar på, hvad regeringen vil gøre for i hvert fald delvis at udligne de store tilskud, som bl.a. de øvrige EF-lande giver deres værfter, og vi mangler svar på, hvordan regeringen vil gøre det muligt for brede kredse at investere i skibsanpartier uden skattetækning. Regeringens forslag om at gennemføre leasing for folk, der er rige nok til at købe en halvtredsindstyvende del af et skib, kan kun opfattes som en dårlig og dårligt anbragt vittighed.

Larsen-Ledet (RV):

Det radikale venstre mener, at dansk erhvervslivs vilkår er meget afgørende for, hvilken levestandard og social standard vi kan tillade os i dette land. Herudover må vi sige, at industriministeren i sin redegørelse kommer ind på mange relevante spørgsmål – og det er heller ikke for tidligt – men også, at redegørelsen er præget af en positiv forståelse for betydningen af en god dansk industri- sektor.

Vi er fra radikal side spændte på, om ministeren med sine tanker og forslag også drager de økonomiske konsekvenser af de gode intentioner, der er i redegørelsen.

Vi afviser ikke en drøftelse af en omfordeling af industriministeriets budget, men kan nok sætte spørgsmålstegn ved, om det klares herved. Derfor håber jeg, at ministeren klart fra folketingets talerstol vil give besked på, om han i 1986, 1987 og 1988 på regeringens vegne har forslag til at finansiere en del af de nye initiativer, som ministeren siger der kan være grund til at fremme.

Vi kan vel i mange tilfælde regne med, at de penge, der anvendes til uddannelse, grundforskning, udvikling, markedsføring og en særlig iværksætterpolitik, er penge, der kommer igen. I mange tilfælde endda med renters rente, hvis man gør de rigtige ting på det rette tidspunkt. Derfor er jeg spændt på, om ministeren hejser nye signaler for at få endnu mere fart på langsigtede investeringer, som vil være med til at reducere arbejdsløshed og betalingsbalanceunderskud.

Det er selvfølgelig ikke nok, at vi i en slags selvtilfredshed siger, at der bruges så og så mange penge, så og så mange millioner kroner. Det kommer jo an på, hvordan de bruges. Jeg tror, at der her og nu er brug for et meget tættere samarbejde inden for vore